

Sygn. akt II Cz 692/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras

SSO Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w P.

przeciwko dłużnikom R. B., D. B., J. B. i M. B.

o świadczenie pieniężne

na skutek skargi dłużników na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jarocinie P. T. z dnia 7
kwietnia 2015 r. w sprawie
o sygn. akt Km 1653/11

w przedmiocie zażalenia dłużników

na postanowienie Sądu Rejonowego w Pleszewie

z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt I Co 646/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 692/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Pleszewie oddalił skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jarocinie P. T. z dnia 7 kwietnia 2015 r. podjętej w sprawie o sygn. akt Km 1653/11 polegającej na ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego oraz nie obciążył dłużników nieuiszczonymi kosztami postępowania.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy - powołując się na brzmienie art. 770 k.p.c. - wskazał, że zasadą jest, iż koszty postępowania egzekucyjnego obciążają dłużnika niezależnie od wyniku egzekucji, a skoro egzekucja była zasadna to dłużnicy zobowiązani są ponieść koszty niezbędne i celowe do przeprowadzenia egzekucji, ustalane według reguł obowiązujących przy ustalaniu niezbędnych kosztów procesu (art. 98 § 2 i § 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Na koszty te złożyła się m.in. opłata egzekucyjna (stosunkowa) w kwocie 5.919,77 zł , którą - z uwagi

na fakt umorzenia egzekucji na wniosek wierzyciela na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. (w wyniku uiszczenia przez dłużników w toku postępowania egzekucyjnego egzekwowanej należności) – Komornik ustalił na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. z 2011 r., Nr 231, poz. 1376 ze zm.) w wysokości 5 % od kwoty 118.395,43 zł – w stosunku do dłużników D. B. i R. B. oraz od kwoty 80.710,31 zł – w stosunku do dłużników M. B. i J. B.. W obu przypadkach opłaty te zostały ustalone od kwoty świadczenia pozostałego do wyegzekwowania w stosunku do poszczególnych dłużników na dzień 18 marca 2015 r., tj. na dzień wpłynięcia do Komornika wniosku wierzyciela z dnia 16 marca 2015 r. o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wnieśli dłużnicy zaskarżając je w części, tj. w zakresie ustalenia kosztów egzekucji ponad kwotę 5.919,77 zł, stanowiącej opłatę stosunkową w wysokości 5 % pozostałego do wyegzekwowania świadczenia.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie Komornik ustalił koszty egzekucji w łącznej wysokości 8.994,00 zł i obciążył nimi w całości dłużników R. B. i D. B., a co do kwoty 7.109,75 zł - dłużników M. B. i J. B.. Na kwotę tę, oprócz opłaty stosunkowej pobranej na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji w wysokości 5.919,77 zł, złożyły się kwoty stanowiące poniesione w toku egzekucji Km 1653/11 wydatki na: koszty biegłych; przejazdy poza miejscowość, która jest siedzibą komornika; należności osób powołanych do udziału w czynnościach; koszty doręczenia środków pieniężnych, zapytań oraz korespondencji, w łącznej kwocie 3.074,23 zł, które w całości zostały zapłacone do wierzyciela.

Zgodnie z art. 39 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji tylko w zakresie określonym ustawą, do których zalicza się wydatki na : należności biegłych; koszty ogłoszeń w pismach; koszty transportu specjalistycznego, przejazdu poza miejscowość, która jest siedzibą komornika, przechowywania i ubezpieczania zajętych ruchomości; należności osób powołanych, na podstawie odrębnych przepisów, do udziału w czynnościach; koszty działania komornika, o których mowa w art. 8 ust. 11 ustawy, poza terenem rewiru komorniczego; koszty doręczenia środków pieniężnych przez pocztę lub przelewem bankowym; koszty uzyskiwania informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia; koszty doręczenia korespondencji, za wyjątkiem kosztów doręczenia stronom zawiadomienia o wszczęciu egzekucji bądź postępowania zabezpieczającego. Stosownie do art. 40 ust. 1 powołanej ustawy na pokrycie wydatków, o których mowa w art. 39, komornik może żądać zaliczki od strony lub innego uczestnika postępowania, który wniósł o dokonanie czynności, uzależniając czynność od jej uiszczenia.

Z powyższego wynika, że wszystkie wydatki ustalone przez Komornika w łącznej kwocie 3.074,23 zł znajdują podstawę w dyspozycji art. 39 ust. 1 powołanej ustawy, jak również to, że zasadnie Komornik pobrał od wierzyciela zaliczkę na ich pokrycie w toku postępowania egzekucyjnego. Pomimo jednak pokrycia tych wydatków przez wierzyciela w toku egzekucji, uiszczone przez wierzyciela z tego tytułu kwoty obciążają dłużników na podstawie art. 770 k.p.c., albowiem to po stronie dłużników ciąży obowiązek uiszczenia wszelkich celowych kosztów powstałych w toku toczącej się przeciwko nim egzekucji, w tym wydatków gotówkowych, o których mowa w art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. z 2011 r., Nr 231, poz. 1376 ze zm.). Od powyższej zasady istnieje tylko jeden wyjątek, przewidziany w przepisie art. 42 ust. 2 powołanej ustawy, zgodnie z którym w przypadku, gdy postępowanie egzekucyjne okaże się w całości lub w części bezskuteczne, wydatki poniesione przez komornika, które nie zostały pokryte z wyegzekwowanej części świadczenia, obciążają wierzyciela. W niniejszej sprawie jednak ta sytuacja nie miała miejsca.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że obciążenie dłużników całością kosztów egzekucji znajduje uzasadnienie w powołanych przepisach i jest zasadne.

Trafnie zatem Sąd Rejonowy oddalił skargę dłużników na przedmiotową czynność Komornika.

Z powyższych przyczyn względów, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art.13 § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski